

MontessoriStad en (Cito) toetsen

Dit is informatie bij het stukje over toetsen in de nieuwsbrief

Beste ouders,

Hierbij een vervolg op eerdere communicatie over de opbrengsten van de school. We hebben vorig schooljaar zelf onze resultaten onderzocht en een extern onderzoek laten doen naar ons handelen in relatie tot de opbrengsten. Dat heeft geresulteerd in een verbeterplan met als doel : hoge (re) opbrengsten in een montessori school. Op dit moment werken we aan (o.a) de volgende onderwerpen door de hele school:

1. Activerende directe instructie (instructie volgens een vaste werkwijze aan groepjes leerlingen)
2. Het systematisch volgen van kinderen (Afstemming: zie verder)

Belangrijkste organisatorische verandering is natuurlijk het blokkenrooster geweest. Hierdoor kon de instructie verbeteren, de leertijd per onderdeel vermeerderen en de ontwikkeling beter in beeld komen. Afstemming wordt hierdoor meer mogelijk . Zo voorkom je zorg.

Ook de zorg kende een aanpassing. We zijn voor een deel overgegaan tot groeps handelingsplannen i.p.v. individuele plannen. We hebben groepjes samengesteld, die extra ondersteuning krijgen.

Van dit alles bent U (zeker als uw kind er bij betrokken is) op de hoogte.

Op de laatste rekentoets (entree in groep 7) was een duidelijke verbetering van de rekenresultaten zichtbaar.

Belangrijk onderwerp voor ieder van ons is:

Hoe verhoudt dit alles zich tot het montessorionderwijs? Kun je je nog wel een montessorischool noemen als je een blokkenrooster hanteert?

Welnu, in dit eenvoudige voorbeeld *wel of geen blokkenrooster* huldigen wij de volgende montessori gedachte: Het blokkenrooster is er in principe voor de leerkracht. Die maakt er gebruik van. Het is een hulpmiddel. De leerkracht bepaalt of een kind het rooster volgt.

In eerste instantie zijn alle kinderen vanuit het blokkenrooster gestart. Dat was noodzaak. Van hieruit zullen we langzaam weer toewerken naar een situatie waar de leerkracht bepaalt, wie vrijer werkt en zelf keuzes maakt. "Vrije werkkeuze" is in eerste instantie een doel. Later kan het misschien een middel worden.

De leerkracht bepaalt of ze een individuele instructie , een groepsinstructie, of een instructie aan alle kinderen tegelijk geeft.

Dat is afhankelijk van factoren zoals lesinhoud, doel, tijdstip of de ontwikkelingsfase van het kind . Zo kan het blokkenrooster een hulp zijn voor een groep kinderen en een belemmering voor een andere groep . Wij noemen het montessoriaans als de vrijheid er is om die afwegingen te kunnen maken om het kind te helpen. Hoe vrij is het als je verplicht individueel moet ontwikkelen terwijl je beter leert in een instructiegroepje? Wat heb je eraan als het je nog niet lukt zelfstandig te werken maar je moet zelfstandig werken?

Wat dan van belang is: hoe maak je die afweging zo, dat het kind (de groep en de school) er beter van wordt en er maximale ontwikkeling mogelijk is.

Om dat te kunnen moet je nauwkeurig weten waar het kind op dit moment in zijn ontwikkeling is en waar het volgens een vaste landelijke norm “hoort” te zijn.

Daarom is **Afstemming** essentieel op de montessorischool.

Een kind beweegt zich op school langs een methodische lijn. De methodische lijn bevat alle leerstof, die leidt naar beheersing en toepassing van alles wat je geleerd moet hebben op de basisschool.

Bij ons op school staat die lijn voor een groot deel in ons digitale Leerlingvolgsysteem.

Bij andere scholen staat deze lijn in een methode, een boek.

U krijgt bij ons op school twee keer per jaar een verslag van die ontwikkeling langs die lijn.

Afstemming is het systeem, de manier waardoor het de leerkracht mogelijk is de instructie af te stemmen op het ontwikkelingsniveau van het kind.

Dat systeem maakt zichtbaar of er aanpassing, herhaling of nieuwe instructie nodig is.

Tevens betekent Afstemming dat dit controleerbaar is vastgelegd.

De methodische lijn is de keuze van deze school en meet niet per definitie de relatie met andere kinderen op andere scholen. De toetsen op de methodische lijn meten wat in de montessorimethode staat en niet (per definitie) wat landelijk gevraagd wordt. Die landelijke eis weten is wel belangrijk. Vandaar dat we om te weten of we gelijk oplopen met de landelijke norm de Cito-toetsen hebben ingevoerd. Alle kinderen vanaf groep 2 worden ieder jaar in januari en juni getoetst op lezen, spelling en rekenen. Bij de kinderen van groep 7 nemen we de entreetoets af en kinderen in groep 8 de eindtoets.

De meeste scholen gebruiken methodes die leiden naar de inhoud die gevraagd wordt binnen de CITO-toetsen. Wij doen dat niet. Zo kan het zijn dat er in een toets opgaven staan, die het kind nog niet behandeld heeft gekregen of die qua vorm afwijken. (bijvoorbeeld : CITO vraagt vaak naar wat niet goed is; wij vragen meestal naar wat wel goed is.)

De methodische lijn op reguliere scholen is een genormeerde lijn die alle leerlingen op dezelfde manier moeten belopen en die op 1 moment de opbrengst meet. Wij kunnen en willen niet zo werken, omdat het volgens ons geen recht doet aan het kind in zijn ontwikkeling. Dat is een visie en daarom heeft u hopelijk voor onze school gekozen.

Die visie mag weer niet lijden tot minder mogelijkheden in het Voortgezet Onderwijs .

Vandaar dat wij ons onderwijs in de afgelopen jaren hebben aangepast cq. bijgesteld.

Wij kiezen voor de voordelen van beide werkwijzen. Individueel en vrij waar het kan en in een groepje volgens plan waar het moet. Vrijheid in gebondenheid.

Nieuw is dat we nu de instrumenten hebben, het juiste volgsysteem en een duidelijke structuur om zowel de vrijheid als de grenzen nauwkeurig te bepalen.